

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 17.834 van 28 oktober 2008
in de zaak RvV X / II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 4 juli 2008 van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 5 september 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. LECOMPTE, die verschijnt voor verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn en op 1 maart 2003 het Rijk te zijn binnengekomen.

Verzoeker dient op 22 mei 2006 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van (oud) artikel 9, 3de lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Op 22 augustus 2007 dient verzoeker zich met mevrouw S.K., van Belgische nationaliteit, aan bij de Burgerlijke Stand te Gent om inlichtingen in te winnen betreffende een voorgenomen huwelijk.

Op 29 augustus 2007 erkent verzoeker het toekomstig kind van mevrouw S.K.. Dit kind W.A.S. wordt geboren op 10 november 2007.

Op 8 februari 2008 dient verzoeker een aanvraag in tot vestiging als bloedverwant in de opgaande lijn van zijn Belgische minderjarige dochter W.A.S., geboren te Gent op 10 november 2007.

Op 4 juli 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

*"In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid, (1) van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (1), aangevraagd op 08/02/2008 (datum) door **W.H. (...)** geboren te **Accra** op **27.05.1975**, van Ghana nationaliteit, geweigerd.*

REDEN VAN DE BESLISNING

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie: betrokkene heeft een aanvraag vestiging ingediend in functie van een minderjarig kind. Betrokkene kan nooit ten laste zijn van het minderjarig kind.

2. Onderzoek van het beroep

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna verkort geciteerd EVRM).

Verzoeker betoogt dat artikel 8 EVRM is geschonden doordat de bestreden beslissing hem geen verblijf in België toekent voor meer dan drie maanden, terwijl hij een gezin wenst te vormen met zijn twee Belgische kinderen. Zelf stelt verzoeker dat een vreemdeling om zich te kunnen beroepen op artikel 8 EVRM, een feitelijk gezin dient te vormen met een Belg of een vreemdeling met legaal verblijf in België. Bij het beoordelen van het al dan niet bestaan van een gezinsleven zal veel belang worden gehecht aan de omstandigheid dat de betrokkenen samenleven en aan de duur van de samenwoning, de onderlinge betrokkenheid, zorg en genegenheid. Verder stelt verzoeker dat het erop lijkt dat relaties zonder samenwoning niet kunnen beschouwd worden als een "gezinsleven", behalve bij ouders en minderjarige kinderen. Verzoeker stelt dat hij een gezin wenst te vormen met zijn beide minderjarige kinderen. In dit geval is het, aldus verzoeker, niet redelijk verantwoord om van de andere gezinsleden, met name zijn Belgische vriendin en beide minderjarige Belgische kinderen te verwachten om naar het buitenland te verhuizen. Verder wijst verzoeker erop dat artikel 8 EVRM ook het privé-leven beschermt en dat dit onder meer het recht op het ontwikkelen en het onderhouden van relaties met anderen omvat. Verzoeker verwijst ook nog naar het arrest Berrehab van het EHRM dat stelt dat wanneer een vreemdeling niet het recht heeft om in een land te verblijven waar zijn kinderen verblijven dit het recht schendt op de eerbiediging van het gezinsleven, wanneer deze maatregel in de praktijk tot gevolg heeft, dat de regelmatige omgang met zijn kind ernstig bemoeilijkt wordt. Verzoeker concludeert dat gezinshereniging in het kader van het EVRM niet de beperking heeft die de Vreemdelingenwet oplegt en dat de beslissing bijgevolg dient te worden omgevormd.

Artikel 8 EVRM omvat het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven en luidt als volgt:

- “1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.
2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Er dient op te worden gewezen dat de bestreden beslissing slechts bepaalt dat verzoeker niet in de wettelijke voorwaarden is om te genieten van een recht van verblijf van meer dan drie maanden, doch geen verwijderingsmaatregel omvat. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk “zonder bevel om het grondgebied te verlaten”. Verzoekers middel mist feitelijke grondslag. Derhalve kan de schending van artikel 8 EVRM niet dienstig aangevoerd worden (RvS 25 maart 2004, nr. 129.737; RvS 18 juni 2002, nr. 107.971; RvS 4 juli 2002, nr. 108.866).

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht en twintig oktober tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.